

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. II. 20.714/2007/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Tokár Tamás ügyvéd (1146 Budapest, Thököly u. 50-60.) által képviselt felperes neve (...) felperesnek, a Dr. Kókai Gábor ügyvéd (5000 Szolnok, Szapáry u. 18.) által képviselt alperes neve (...) alperes ellen sajtó-helyreigazításra kötelezés iránt indított perében a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 16. P. 21 175/2007/3. számú ítélete ellen a felperes által 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20 000 (Húszezer) forint, az általános forgalmi adót is tartalmazó fellebbezési eljárási költséget, és külön felhívásra térítsen meg az államnak 3 000 (Háromezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Dr. K. Gy. ügyvéd képviseletével a ... gimnázium kivitelezési munkálatainak alvállalkozói a Ptk. 6. §-a alapján biztatási kár jogcímén arra alapítottn indítottak pert a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróságon, hogy a jelen per felperese, mint a korábbi ciklus megyei közgyűlésének volt elnöke, azt mondta, hogy „Nyugodtan fejezzék be az építkezést a ... gimnáziumra nézve, mert mindenki megkapja a pénzét."

E perben a bíróság 2007. október 8. napján tanúként hallgatta meg a felperest, aki meghallgatása során a per egy korábbi tárgyalási jegyzőkönyvéből idézett. Dr. K. Gy. jogi képviselő e magatartásán megütközött, kinyilvánította, hogy a felperes eljárása kimeríti a

hamis tanúzást, kérte tanúkenti meghallgatásának mellőzését, amit a bíróság elutasított, s a felperes folytathatta és befejezhette a vallomástételét.

A tárgyalás után az alperes a szerkesztésében kiadott ... lap 2007. október 20-i számának regionális, csak a ...ban terjesztett ... elnevezésű mellékletében B. Cs. újságíró tollából „...” címmel cikket jelentetett meg, amelyben a perindítás tényének és alapjának közlése mellett - az újságíró által az érintettekkel előzetesen folytatott telefonbeszélgetések alapján - K. Gy. és a felperes előadásában ismertette a felperes tanúkenti meghallgatásának vitatott mozzanatát és az arról alkotott véleményüket. A cikket követően „...” címmel közölte a megyei közgyűlés jelenlegi elnökének a korábbi bírósági tanúmeghallgatási jegyzőkönyv felperes általi megismerhetőségének lehetőségeire vonatkozó nyilatkozatát is. A 2007. október 27-i szám ... mellékletében az alperes teljes terjedelmében leközölte a felperesi jogi képviselő és K. Gy. egymáshoz intézett nyílt leveleit, „...” címmel, „...” alcímmel.

A nyílt levélben a felperes jogi képviselője kérte Dr. K. Gy-t, hogy a továbbiakban tartózkodjék a fenti cikkben írt véleményétől és kifejtette saját jogi álláspontját a felperes tanúmeghallgatásán történetekkel kapcsolatban. Dr. K. Gy. válaszlevelében a saját jogi álláspontját fenntartotta, és azt újra kifejtette.

A nyílt levelek után az alperes a kialakult vitához fűzött kommentárban úgy vélte, hogy az jogi vita tárgyát képezi, a levelek közlésével az ügyet lezártnak tekintette és kilátásba helyezte a per fejleményeiről az olvasók tájékoztatását.

A felperes úgy érezte, hogy a 2007. október hó 20. napján megjelent cikk közlései miatt a személyiségi jogai sérültek, ezért 2007. október 27. napján írásban sajtó-helyreigazítási kérelmet juttatott el az alpereshez.

Kérelmében előadta, hogy „...” címmel megjelent cikk címe és szövege hamis színben tünteti fel, és arra enged következtetni - sugalmazó kérdés formájában -, hogy a cikkben szereplő tanúmeghallgatás botrányos körülmények között zajlott volna le, és hamis tanúzással vádolnák.

Valótlanok a cikk azon állításai, amelyek szerint:

- „Olyat viszont, hogy egy tanú egy korábbi tanú meghallgatásának jegyzőkönyvéből a bíróság előtt idézzen - és elismerje, hogy a jegyzőkönyv valóban a birtokába került - még nem látott a magyar jogtörténet.... Márpedig felperes neve, a megyei közgyűlés korábbi elnöke meghallgatásán épp ez történt meg”;
- „vállalkozók hittek a közgyűlés akkori felelős vezetőjének, felperes nevenak, amikor azt mondta, hogy kifizetik a járandóságukat, sőt az alvállalkozók engedményezési szerződéseit is befogadta az önkormányzat.”
- A közgyűlés korábbi elnöke a meghallgatáson ismerte azt el,hogy birtokában van egy korábbi, szintén tanúmeghallgatáson született jegyzőkönyv. Mindez kimeríti a Btk-ban foglalt hamis tanúzásra.....vonatkozó passzusokat.”
- „Tanúként nem lehetett volna tudomása egy másik tanú által elmondottakról.”

Az alperestől az alábbi közlemény közzétételét kérte:

„...” címmel megjelent cikkünkben

- felperes neve - perbeli és peren kívüli - nyilatkozatait a tényeknek nem megfelelően idéztük és ezáltal azt a hamis látszatot keltettük, hogy felperes neve tanúmeghallgatása botrányosan zajlott le, őt hamis tanúzással vádolnák.

Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes neve tanú meghallgatása a Polgári perrendtartás vonatkozó szabályai szerint, szabályosan folyt le, tanúvallomása során valót el nem hallgatott, valótlanul nem állított, tanúvallomása során fel sem merült és objektíve nem is merülhetett a hamis tanúzás. felperes neve a cikkben neki tulajdonított nyilatkozatokat nem tett.

- valótlanul állítottuk azt, hogy felperes neve elismerte volna, hogy a tárgyi jegyzőkönyv birtokába került, illetve, hogy a jegyzőkönyv tartalmának esetleges ismerete bármely jogszabály megsértését is jelentené.

Ezzel szemben a polgári perben jegyzőkönyvből idézni jogszabályszerű, azzal együtt, hogy felperes neve a cikkben neki tulajdonított nyilatkozatot a perben egyébként nem tett. (2.)

- valótlanul állítottuk azt, hogy felperes neve azt mondta volna a vállalkozóknak, hogy kifizetik járandóságukat.

Ezzel szemben felperes neve a cikkben neki tulajdonított kijelentést nem tett. (3)

- valótlanul állítottuk azt, hogy felperes neve a meghallgatáson ismerte volna el, hogy birtokában van a szintén tanúmeghallgatáson született jegyzőkönyv, s hogy mindez kimeríti a Btk-ban foglalt, hamis tanúzásra vonatkozó passzusokat.

Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes neve a cikkben neki tulajdonított nyilatkozatot a perben nem tett, de főleg ilyen tény esetleges valóságtartalma esetén sem merülhetne fel a hamis tanúzás. A hamis tanúzás a lényeges körülményre történő valótlan vallomás tételével, vagy a való elhallgatásával valósulhatna meg.

felperes neve hamis tanúzást nem követett el, ennek még csak gyanúja sem merült fel a per során, tanúként valótlanul nem nyilatkozott, valót el nem hallgatott. (4)

- valótlanul állítottuk, hogy felperes nevenak tanúként nem lehetett volna tudomása egy másik tanú által elmondottakról.

Ezzel szemben a tanú - így az adott ügyben felperes neve is - tudomással bírhat - a másik tanú által elmondottakról." (5)

Az alperes a 2007. november 2-án megjelenő következő lapszámban a helyreigazítást nem tette közzé. Ezért a felperes a részére nyitva álló határidőn belül keresetben kérte kötelezni az alperest, hogy a sérelmezett cikkel azonos módon a legközelebbi lapszámban tegye közzé a fenti szövegű helyreigazítást.

A tárgyaláson a helyreigazítási kérelmét kiterjesztette a cikk azon kitételeire is, hogy

- „hiszen épp azért hallgatják meg külön-külön a tanúkat, hogy vallomásaikat ne igazíthassák egymáshoz. Márpedig felperes neve, a megyei közgyűlés korábbi elnöke meghallgatásán éppen ez történt meg" (6);
- „...felperes neve kifejezett ígéretére folytatták a kivitelezést akkor is...." (7)
- „.....elnök úr biztatta őket a munka folytatására.....(8)

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felperes helyreigazítási kérelme tartalmában lényegesen túlterjeszkedik a cikk közlésein, és egyébként is alaptalan. A cikk a tárgyalásról adott kiegyensúlyozott tudósítást oly módon, hogy mind a felperes, mind K. Gy., mind a megyei közgyűlés elnökének álláspontját hűen közölte, a cikknek valótlan tényállítása nincs. A felperes K. Gy. véleménynyilvánítását sérelmezi, ami sajtó-helyreigazítás alapja nem lehet. A tárgyaláson pontosított keresettel kapcsolatos védekezése abban állt, hogy a kereset a helyreigazítási kérelem tartalmát nem lépheti túl. Megítélése szerint a nyílt levelek közlésével eleget tett a felperes kérelmének.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest az alperes javára 20 000 Ft perköltség 15 napon belüli megfizetésére.

Ítéletének indokolásában a Ptk. 79. §-ának (1) bekezdését, 78. §-ának (2) bekezdését, a Pp. 342. §-ának (2) bekezdését, a PK. 12. és 13. számú állásfoglalást felhívva megállapította, hogy az alperes a 2007. október 20-án megjelent cikkében arról tudósított, hogy mi történt egy polgári per tárgyalásán. A cikk teljes tartalmát és szövegösszefüggéseit vizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy az alperes újságírója nem tett mást, mint tényként összefoglalta, hogy mely állítólagos felperesi kijelentésre alapítva indult per, s egy bírósági tárgyalás nyomán az érintetteket megszólaltatva, a véleményüket hűen közölve tájékoztatta a közvéleményt ama tényről, hogy a felperes a tanúkenti meghallgatásakor egy korábbi, tanúmeghallgatáson született jegyzőkönyvből idézett, mely magatartás megítélésében a felek között véleménykülönbség áll fenn. Megállapította, hogy e tényközlések valóságosak, s a helyreigazítási kérelemben ezt meghaladóan kifogásolt közlések - a cikk címét is beleérte - Dr. K. Gy-nek a felperes magatartását illetően minősítést, értékítéletet is tartalmazó véleménynyilvánításai, melyek helyreigazítás alapjául nem szolgálhatnak. Az alperes ugyanis eleget tett a sajtó azon kötelességének, hogy a véleményt valóságos tartalma és értelme szerint híven adja vissza, a vitás kérdésekben az egymással ütköző véleményeket egyaránt ismertesse. A felperes lehetőséget kapott arra, hogy ugyanezen cikk keretében a saját álláspontját kifejtse. A vélemény és a tény közlése között az a meghatározó különbség, hogy míg a mástól szerzett tudomáson alapuló tényállítás valóságáért a sajtószerv felel, addig a vita során elhangzott kölcsönös vélemények, valamint a vita tárgyára vonatkozó állítás tartalma miatt nem tehető felelőssé. Nem tartozik ugyanis a sajtó-helyreigazítási eljárásra, hogy a bíróság ellentétes nézetek között döntsön, vitatott tényeket elbíráljon, vagy ezekhez hasonló megállapításokat tegyen. A sajtó-helyreigazítási perben a bíróság a polgári perben eldöntendő, vagy megítélendő nyilatkozatok elhangzását és valóságtartalmát nem ítélné meg. Osztotta az alperes védekezését abban is, hogy a felperes helyreigazítási kérelmében az alperestől a cikk tartalmát meghaladó megállapítások közzétételét is kérte, s a tárgyaláson pontosított keresetét a helyreigazítási kérelmében nem kifogásolt közlésekre - melyek közé sorolta az elsőfokú bíróság a helyreigazítási kérelem (5. pontja szerinti

kitételt) is - kiterjesztette, melyekről a PK. 13. számú állásfoglalásra is figyelemmel a bíróság érdemben nem határozhatott.

Az ítélet ellen elsődlegesen a keresetének történő helytadás és az alperes perköltségben marasztalása, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra, és új határozat hozatalára kötelezése iránt a felperes élt fellebbezéssel. A fellebbezés indokolása szerint a sérelmezett újságcikk nem egy tárgyalásról szóló tudósítás, hanem kifejezetten egyoldalúan beállított, az objektivitás látszatának keltésére törekvő, valótlan tényállítások sora. A tudósítás objektív tájékoztatás, s a perbeli cikk az objektivitás és hitelesség kritériumainak nem felel meg, ami már a cikk címéből és az első bekezdéséből is világosan kitűnik. Az elsőfokú bíróság az egyes kifogásolt közléseket önállóan elemzi és indokolja, jóllehet a sajtó-helyreigazítási igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. Már maga a cím, és az un. összefoglalás, valamint az elsőfokú bíróság által jogellenesen kirekesztett - az elsőfokú ítéletben 7. sorszámmal jelzett - újságírói közlés kifejezett tényállítás, s az elsőfokú bíróság által tévesen K. Gy. véleményének minősített közlésekből, sem a cikk egészéből nem tűnik ki, hogy azok kizárólagosan K. Gy. véleményét tükröznék. A vélemény valóságghú közlése akkor áll fenn, ha kiderül belőle a vélemény jellege, és a vélemények ütköztetése a vitatott kérdésekben valósult meg. Adott esetben a vélemények nem azonos tárgyban ütköztek, a felperes a rá vonatkozó valótlan tények majdani közléséről semmilyen formában nem kapott tájékoztatást a cikk írójától, a cikkben kizárólag a saját véleményét fejthette ki. Dr. K. Gy. a felperes személyével, míg a felperes az adott ügygel foglalkozott a cikkben. A sajtószerv felelős az olyan vélemény (egyoldalú) közléséért is, amely értékítéletet, véleményt hordoz, ám önkényes, nem felel meg az ésszerű gondolkodásnak, a gyakorlati tapasztalatoknak és logika szabályainak. A valótlan és a felperes hátrányos megítélésére alkalmas közlés helyreigazítás alapja lehet, amely helyreigazítás a reparációt hivatott szolgálni. A bíróságnak nem vitatott tényeket kellett volna az ügyben elbírálnia, hiszen a cikkben közölt tények egyrészt objektíve valótlanok, másrészt azok valóságtartalmát az alperes nem bizonyította. A Pp. szabályai szerint folyó per nem lehet egyúttal botrányos is, a perbeli cikkben hivatkozott jegyzőkönyv ismerete nem jogszabályellenes, a felperes által soha nem nyilatkozott dolgokat nem lehetett volna ekként előadni, és főleg fentiek valósága esetén sem merülhet fel a hamis tanúzás, így különösen aggályos annak akár csak látszatára is utalni.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme helyes indokai alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság megalapozott ítéleti tényállást állapított meg és abból helytállóan következtetett a kereset alaptalanságára, s döntősen ténybeli és jogi indokai is helytállóak.

A felperes keresetindításában - nyilatkozataiból és a fellebbezésnek kifejezetten a Ptk. 78. §-át megnevező, és e § alkalmazása körébe eső indokaiból megállapíthatóan - elsődlegesen az motiválhatta, hogy a perbeli cikk kifogásolt közléseit a jó hírnevének megsértésére alkalmasnak értékelte. A sajtó-helyreigazítás intézménye azonban - amint

arra az elsőfokú bíróság helyesen rámutatott - a személyiségvédelem olyan sajátos eszköze, amely nem alkalmas bármiféle személyiségi sérelem orvoslására. A sajtó-helyreigazítás csak a Ptk. 79. §-a (1) bekezdésében pontosan meghatározott személyiségi sérelem orvoslásaként alkalmazható. Helyreigazításra csak valótlan, vagy a valóságot hamis színben feltüntető tényállítások közlése (híresztelése) esetében kerülhet sor. Annak megállapításánál, hogy megvalósult-e a Ptk. 79. §-ában meghatározott jogsértés, a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni. A helyreigazítást kérő személy megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra. Nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja a személyiségi érdekek esetleges sérelme, ha nem tényállítás útján valósul meg. Ebből következően véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos, művészeti, szakmai és jogi vita önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja. A sajtóközleménybe foglalt álláspont, bírálat, értékelés valótlan tényállítás hiányában sem felel meg társadalmi rendeltetésének, ezért személyiségi sérelmet okozhat, ha kifejezésmódjával indokolatlanul bántó, lekicsinylő, lealacsonyító, durván sértő kifejezést használ (pl. politikai, művészeti, tudományos vitában felesleges, sértegetésre irányuló, a társadalomban kialakult kulturált érintkezési mód követelményei szerint nem megengedett közlési mód használata). Az ilyen sérelem orvoslása azonban nem a Ptk. 79. §-ában meghatározott sajátos sajtó-helyreigazítás, hanem a törvényben biztosított egyéb jogok (Ptk. 76. §, 84. §) érvényesítése útján történhet meg. (PK. 12. számú állásfoglalás.)

A kifejtettek miatt a kereset elbírálásakor a bíróságnak elsődlegesen arról kellett határoznia, hogy a helyreigazítási kérelemben kifogásolt közlések melyike tényállítás, és azok valósak-e. Az ítélet tábla megítélése szerint is annak közlése, hogy kik és mire alapítva indítottak pert, s e perben a felperest tanúként hallgatták meg, mely alkalommal egy korábbi jegyzőkönyvből idézett, valós tényállítások. A közlésnek a felperes által lényegesnek tartott azon kifejezései, hogy e jegyzőkönyv birtokába került, annak birtokában van, s ezt a bíróság előtt a meghallgatáson el is ismerte, szintén valós tényállítás. A felperes a cikkben - elismerése szerint is hűen közölt - nyilatkozatában és a jelen perben maga is megerősítette, hogy a tárgyaláson e jegyzőkönyvből idézett. Való tény tehát, hogy a jegyzőkönyv birtokába került, a tartalmát megjegyezte, ezen ismeretek birtokában van, amit már azzal elismert, hogy belőle idézett. A tényállítás valóságtartalma szempontjából nem lényeges, hogy a jegyzőkönyvet fizikálisan is birtokolja-e, s nem csak ráutaló magatartással, hanem verbálisan, kifejezetten is elismerte-e a jegyzőkönyv birtoklását, a közlés tartalmi valósága szempontjából ezek mellékes, lényegtelen körülmények.

A helyreigazítási kérelemben ezt meghaladóan kifogásolt közlések - ideértve a cikk címét és az 5. sorszámmal (az elsőfokú ítéletben 7. sorszámmal) jelzettet is - nem tényállítások, hanem Dr. K. Gy. véleménynyilvánításai. A cikk műfajában valóban nem tudósítás. A cikk a felperes tanúkénti meghallgatásakor történetekről Dr. K. Gy., mint az alvállalkozó felperesek jogi képviselőjének véleményét közli. Dr. K. Gy. mint jogász mond jogi értékelést és

minősítést is tartalmazó véleményt arról, hogy a felperes egy korábbi tanúmeghallgatáson született jegyzőkönyv ismeretében tanúskodott az alvállalkozók állítása szerint a járandóságuk kifizetésére tett felperesi ígéretre alapítottan az önkormányzat ellen indított polgári perben. A cikk egészéből kiderül, hogy a cikk címe, s hogy a felperes magatartása kimerítheti a hamis tanúzás vétségét, illetőleg kimeríti a Btk-ba foglalt hamis tanúzásra vonatkozó passzusokat, s hogy tanúként nem lehetett volna tudomása egy másik tanú által elmondottakról, nem tényállítás, hanem Dr. K. Gy. ügyvéd jellemzése és véleménye a felperes bírósági tanúmeghallgatásakor történetekről színes, túlzó, hangulatkeltő és jogilag téves megfogalmazásban, melynek leközlése nem lehet sajtó-helyreigazítás tárgya.

Az elsőfokú bíróság által 7. sorszámmal jelzett kifogás a felperesnek az alpereshez intézett helyreigazítási kérelmében is benne van, ami kijelentő mondat formája ellenére nem az újságíró tényállítása, hanem a felpereshez intézett kérdés, amit maga a felperes is kérdésként értelmezett és válaszolt meg. A cikk egészéből kitűnik, hogy az újságíró ütköztetni akarta a jogi képviselő és a felperes véleményét, és tartalmában és stílusában is mindkét véleményt hűen leközlölte.

Az alperes azt valóban nem bizonyította, hogy a felperesnek lehetőséget adott volna véleménye kifejtésére abban a kérdésben is, hogy K. Gy. a magatartását a hamis tanúzás vétségének kimerítésére is alkalmasnak minősítette, a felperesi képviselő nyílt levelének leközlésével - amely a helyreigazítás tartalmi körét lényegesen meghaladó mértékben fejti ki e kérdésben a felperes véleményét - valójában a felperes helyreigazítási igényét teljesítette.

A tárgyaláson pontosított keresetnek a jelen ítéletben 6-7-8. sorszámmal jelzett kitételei túllépnek a helyreigazítási kérelmen, ezért e kifogásokról a bíróság az elsőfokú ítéletben helyesen idézett és az elsőfokú bíróság által helyesen alkalmazott Pp. 342. §-ának (1) bekezdése és a PK. 13. számú állásfoglalásban írtak szerint érdemben nem határozhatott.

Egy folyamatban lévő perben szükségszerűen ellentétes tényállítások, eltérő jogi minősítések, olykor a per tárgyától függően eltérő személyes megítélések hangzanak el, amik egyben szükségszerű velejárói. Aki félként perbe bocsátkozik, vagy tanúként hallgatják meg, számolnia kell azzal, hogy olyan kijelentéseket kell eltűrnie, elviselnie (pl. nem mond igazat), ami peren kívüli helyzetben személyiséget sértő is lehet. A Polgári perrendtartás szabályozza az ellentétes nyilatkozatok értékelését, megengedve a per bírósága számára azok mérlegelését, minősítését. Nem tartozik a sajtó-helyreigazítási perre a felperes igazmondásának elbírálása, a polgári peres eljárás perrendszerű minősítése, s hogy részéről elhangzott-e a perindítás alapjaként megjelölt kijelentés. A polgári pernek éppen ez a tárgya, mindezekről a kérdésekről a Pp. 206. §-át alkalmazva a per bírósága fog dönten.

Az alperes a cikk leközlésével nem lépte túl a folyamatban lévő polgári perről való tájékoztatással szembeni elvárás határait. Ami többletmagatartás megengedhető a per tárgyával kapcsolatban a polgári perben, az nyilván a perről szóló tájékoztatásban is megjelenik.

Az ítéltábla a kifejtett indokok szerint az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes javára fellebbezési eljárási költség megfizetésére a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése, s a 4/A §-a alkalmazásával a rendelkező rész szerint megállapított összegben.

A felperes a per tárgyi illeték-feljegyzési joga ellenére a fellebbezési illetéket 3 000 Ft hiánnyal róttá le (Itv. 39. § (3) bekezdés c) pont), ezért az ítéltábla a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 15. §-ának (1) és (3) bekezdései alapján kötelezte az állam javára a hiányzó illeték megtérítésére.

D e b r e c e n, 2008. január hó 4.

Dr. Csiki Péter sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Bélteky Erzsébet sk. előadó bíró, Süliné dr. Tózsér Erzsébet sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő